

Banská Bystrica 19. 10. 2018
MOZ 1139226/II-45-2018

ROZHODNUTIE

Predseda Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky o rozklade podanom 29. marca 2018 navrhovateľom MARIMEX CZ, s. r. o., Libušská 221/264, 142 00 Praha 4 - Libuš, Česká republika, v konaní zastúpeným spoločnosťou LITVÁKOVÁ A SPOL., s. r. o., Patentová a známková kancelária, Pluhová 78, 831 03 Bratislava (ďalej „navrhovateľ“) proti rozhodnutiu Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky zn. MOZ 1139226/I-4-2018 z 26. februára 2018 vo veci návrhu na zrušenie medzinárodnej ochrannej známky č. 1139226 „MARIMEX“ pre územie Slovenskej republiky, majiteľa MARIMEX Industries GmbH & Co. KG, Bergiusstrasse 6, 46244 Bottrop, Nemecká spolková republika, v konaní zastúpeného spoločnosťou inventa Patentová a známková kancelária, s. r. o., Palisády 50, 811 06 Bratislava (ďalej „majiteľ“) na návrh ustanovenej odbornej komisie rozhodol takto:

podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov v spojení s § 34 ods. 1 písm. a) zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach v znení neskorších predpisov sa rozklad zamieta a rozhodnutie zn. MOZ 1139226/I-4-2018 z 26. februára 2018 **sa potvrdzuje**.

Odôvodnenie:

Prvostupňovým rozhodnutím Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky (ďalej „úrad“) zn. MOZ 1139226/I-4-2018 z 26. februára 2018 (ďalej „prvostupňové rozhodnutie“ alebo „napadnuté rozhodnutie“) bol v zmysle § 37 ods. 5 zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach v znení neskorších predpisov v spojení s článkom 5 Madridskej dohody a/alebo Protokolu k Madridskej dohode o medzinárodnom zápise továrenských alebo obchodných známkami zamietnutý návrh na zrušenie slovnej medzinárodnej ochrannej známky č. 1139226 „MARIMEX“ (ďalej „napadnutá ochranná známka“) pre územie Slovenskej republiky. Navrhovateľ si uplatnil návrh podľa § 34 ods. 1 písm. a) zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach v znení zákona č. 125/2016 Z. z. a týkal všetkých tovarov a služieb, pre ktoré je napadnutá ochranná známka zapísaná. Podanie návrhu odôvodnil tým, že majiteľ, v období viac ako päť po sebe idúcich rokov pred podaním návrhu na zrušenie napadnutej ochrannej známky, túto v Slovenskej republike nepoužíval pre všetky tovary a služby, pre ktoré je zapísaná, čím došlo k splneniu všetkých podmienok na zrušenie poskytnutia ochrany napadnutej ochrannej známke na území Slovenskej republiky.

Dôvodom prvostupňového rozhodnutia bola skutočnosť, že návrh na zrušenie napadnutej ochrannej známky nebol opodstatnený. Uvedený záver podľa prvostupňového orgánu vyplynul z toho, že jednou z podmienok úspešného uplatnenia návrhu na zrušenie ochrannej známky je, že majiteľ ochrannej známky (resp. iná osoba so súhlasom majiteľa) nezačal ochrannú známkou skutočne používať počas obdobia piatich rokov po jej zápise (pri medzinárodnej ochrannej známke po dátume priznania ochrany) alebo prerušil jej používanie na obdobie minimálne piatich rokov. Za druhú podmienku prvostupňový orgán označil neexistenciu oprávnených dôvodov nepoužívania napadnutej ochrannej známky u majiteľa. Prvostupňový orgán poukázal na to, že obdobie uvedených piatich rokov môže uplynúť najskôr po piatich rokoch odo dňa zápisu ochrannej známky, v prípade medzinárodnej ochrannej známky po piatich rokoch od dátumu priznania ochrany pre územie Slovenskej republiky. Napadnutej ochrannej známke bola pritom ochrana na území Slovenskej republiky priznaná 25. júla 2013 a návrh na zrušenie napadnutej ochrannej známky bol podaný 9. augusta

2017, a teda od dátumu priznania ochrany napadnutej ochrannej známke na území Slovenskej republiky v čase podania návrhu na jej zrušenie neuplynulo päť rokov.

Proti tomuto rozhodnutiu podal navrhovateľ (v súčasnom postavení podávateľa rozkladu) v zákonom stanovenej lehote rozklad, v ktorom uviedol, že 5. februára 2018 podal na úrad žiadosť o zaslanie akéhokoľvek vyjadrenia protistrany z dôvodu, aby mal adekvátnu možnosť reagovať na všetky vyjadrenia protistrany. Ďalej uviedol, že 2. marca 2018 mu úrad doručil napadnuté rozhodnutie, ktorým prvostupňový orgán ním podaný návrh na zrušenie napadnutej ochrannej známky bez ďalšieho zisťovania zamietol. Následne listom úradu z 5. marca 2018 mu bolo doručené vyjadrenie majiteľa týkajúce sa predmetného sporu, ktoré prvostupňový orgán mal k dispozícii ešte pred samotným rozhodovaním v predmetnej veci, na základe čoho je zrejmé, že ho pri rozhodovaní bral do úvahy.

Navrhovateľ zastal názor, že prvostupňový orgán rozhodol bez rešpektovania práva účastníkov konania na doručenie všetkých procesných vyjadrení ostatných účastníkov konania, čím sa dopustil konania, ktoré je v rozpore s právom účastníkov konania na vyjadrenie sa k podkladom rozhodnutia a spôsobom ich zistenia, ktoré je zakotvené v ustanovení § 33 ods. 2 zákona č. 71/1967 Z. z. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej „správny poriadok“), podľa ktorého *„Správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.“* Podľa navrhovateľa mu bolo zo strany prvostupňového orgánu odopreté právo vyjadriť sa pred vydaním napadnutého rozhodnutia ku všetkým podkladom, ako aj k spôsobu ich zistenia. Faktickým odopretím možnosti reagovať na vyjadrenie protistrany pred vydaním napadnutého rozhodnutia sa úrad podľa názoru navrhovateľa dopustil vážnej procesnej chyby.

Berúc do úvahy uvedené skutočnosti navrhovateľ navrhol, aby orgán rozhodujúci o rozklade napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

Majiteľ vo vyjadrení o rozklade, ktoré bolo úradu doručené 16. júla 2018, s názorom navrhovateľa nesúhlasil. Čo sa týka tvrdenia navrhovateľa, že prvostupňový orgán v posudzovanej veci rozhodol bez rešpektovania práva účastníkov konania na doručenie všetkých procesných vyjadrení ostatných účastníkov konania, čím sa dopustil konania, ktoré je v rozpore s právom účastníkov konania na vyjadrenie sa k podkladom rozhodnutia a spôsobom ich zistenia, ktoré je zakotvené v ustanovení § 33 ods. 2 správneho poriadku, konštatoval, že uvedené tvrdenie nemá faktickú oporu v platnej právnej úprave týkajúcej sa konaní pred úradom. Poukázal na to, že podľa § 51 ods. 5 zákona č. 506/2009 o ochranných známkach v znení neskorších predpisov (ďalej „zákon o ochranných známkach“) sa na konanie pred úradom § 33 ods. 2 správneho poriadku nevzťahuje.

S ohľadom na uvedené je podľa majiteľa zrejmé, že k údajnému porušeniu práv navrhovateľa v napadnutom konaní nedošlo, a preto navrhol, aby orgán rozhodujúci o rozklade zamietol podaný rozklad.

Rozhodnutie orgánu rozhodujúceho o rozklade sa opiera o nasledovné skutočnosti a dôvody:

Orgán rozhodujúci o rozklade príslušný na konanie v zmysle § 61 ods. 2 správneho poriadku s ohľadom na § 40 ods. 2 zákona o ochranných známkach preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu uvedenom v podanom rozklade, ako aj zákonnosť vedeného správneho konania, ktoré mu predchádzalo, a posúdil dôvody uvádzané účastníkmi konania.

Podľa § 51 ods. 5 zákona o ochranných známkach sa na konanie pred úradom podľa tohto zákona vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní okrem § 19, § 28, § 29, § 30 ods. 1 písm. b) a d), § 32 až 34, § 39, § 49, § 50, § 59 ods. 1 a § 60.

Podľa § 3 ods. 2 prvej vety správneho poriadku správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy.

Podľa § 52 ods. 3 zákona o ochranných známkach úrad rozhoduje na základe odôvodnenia podania a dôkazov, ktoré boli účastníkmi konania predložené.

Podľa § 40 ods. 1 zákona o ochranných známkach, ak tento zákon neustanovuje inak, proti rozhodnutiu úradu možno podať rozklad v lehote do 30 dní odo dňa doručenia rozhodnutia; včas podaný rozklad má odkladný účinok.

Podľa § 40 ods. 2 zákona o ochranných známkach pri rozhodovaní o rozklade je úrad viazaný jeho rozsahom; to neplatí a) vo veciach, v ktorých možno začať konanie z vlastného podnetu, b) vo veciach spoločných práv alebo povinností týkajúcich sa viacerých účastníkov na jednej strane.

Podľa § 47 ods. 1 zákona o ochranných známkach odo dňa zápisu medzinárodnej ochrannej známky, v ktorom je vyznačená Slovenská republika, do medzinárodného registra alebo odo dňa územného rozšírenia zápisu medzinárodnej ochrannej známky pre Slovenskú republiku v medzinárodnom registri má zápis medzinárodnej ochrannej známky ten istý účinok ako národná prihláška.

Podľa § 47 ods. 4 zákona o ochranných známkach, ak úrad neoznámi odmietnutie ochrany medzinárodnej ochrannej známky podľa medzinárodného dohovoru alebo ak je takéto odmietnutie vzaté späť, má zápis medzinárodnej ochrannej známky, v ktorom je vyznačená Slovenská republika, odo dňa uvedeného v odseku 1 ten istý účinok ako ochranná známka zapísaná v registri.

Podľa § 47 ods. 5 zákona o ochranných známkach na účely používania medzinárodnej ochrannej známky sa za dátum zápisu považuje dátum priznania ochrany medzinárodnej ochrannej známke pre územie Slovenskej republiky.

Podľa § 34 ods. 1 písm. a) zákona o ochranných známkach úrad na návrh tretej osoby zruší ochrannú známku, ak na území Slovenskej republiky nebola skutočne používaná pre tovary alebo služby, pre ktoré je zapísaná počas nepretržitého obdobia najmenej piatich rokov; ak majiteľ ochrannej známky nepreukáže opak alebo nemá na jej nepoužívanie oprávnené dôvody, platí, že ochranná známka sa na území Slovenskej republiky nepoužívala počas piatich po sebe idúcich rokov. Úrad ochrannú známku nezruší, ak sa ochranná známka medzi uplynutím tohto päťročného obdobia a podaním návrhu na jej zrušenie začala skutočne používať alebo sa jej používanie obnovilo; na používanie ochrannej známky, ktoré sa začalo alebo obnovilo v lehote troch mesiacov pred podaním návrhu na zrušenie ochrannej známky, pričom táto lehota začala plynúť až po uplynutí nepretržitého päťročného obdobia nepoužívania, sa však neprihliada, ak prípravy na toto používanie začali až potom, ako sa majiteľ ochrannej známky dozvedel, že môže byť podaný návrh na jej zrušenie.

Podľa § 37 ods. 5 zákona o ochranných známkach, ak úrad v konaní o návrhu na zrušenie ochrannej známky zistí, že nie sú splnené podmienky podľa § 34 ods. 1 až 3, alebo v konaní o návrhu na vyhlásenie ochrannej známky za neplatnú zistí, že nie sú splnené podmienky podľa § 35 ods. 1 alebo 3, návrh zamietne. Návrh na vyhlásenie ochrannej známky za neplatnú úrad zamietne aj v prípade, ak na základe vyjadrenia majiteľa neskoršej ochrannej známky zistí, že sú splnené podmienky podľa § 10 ods. 1.

Napadnutá slovná medzinárodná ochranná známka č. 1139226 „MARIMEX“ majiteľa MARIMEX Industries GmbH & Co. KG Bergiusstrasse 6, 46244 Bottrop, Nemecká spolková republika bola s právom prednosti od 4. januára 2012 zapísaná do registra Medzinárodného úradu Svetovej organizácie duševného vlastníctva (ďalej „WIPO“) 3. júla 2012, s účinkami pre územie Slovenskej republiky pre tovary a služby v triedach 9, 16 a 42 medzinárodného triedenia tovarov a služieb. Napadnutej ochrannej známke bola priznaná ochrana na území Slovenskej republiky 25. júla 2013.

Z podaného rozkladu vyplynulo, že navrhovateľ spochybnil postup prvostupňového orgánu predchádzajúci vydaniu napadnutého rozhodnutia, ktorým mu nebolo umožnené vyjadriť sa k vyjadreniu majiteľa k návrhu na zrušenie napadnutej ochrannej známky, ako k podkladu napadnutého rozhodnutia. Vecné posúdenie návrhu na zrušenie napadnutej ochrannej známky v prvostupňovom rozhodnutí nebolo podaným rozkladom napadnuté.

Z obsahu spisu č. 1139226 vyplýva, že návrh na zrušenie napadnutej ochrannej známky bol podaný na úrad 9. augusta 2017 a 30. októbra 2017 bol doplnený o preklad do anglického jazyka. Listom doručeným úradu 23. novembra 2017 sa majiteľ vyjadril k návrhu na zrušenie napadnutej ochrannej známky. V žiadosti doručenej úradu 7. februára 2018, navrhovateľ požiadal, aby mu boli zaslané akékoľvek podania majiteľa v predmetnej veci. Dňa 26. februára 2018 prvostupňový orgán vydal napadnuté rozhodnutie. Listom úradu

z 1. marca 2018, ktorý bol navrhovateľovi preukázateľne doručený 5. marca 2018, bolo navrhovateľovi zaslané vyjadrenie majiteľa k návrhu na zrušenie napadnutej ochrannej známky.

V súvislosti s tvrdením navrhovateľa, že tým, že vyjadrenie majiteľa k návrhu na zrušenie napadnutej ochrannej známky mu bolo doručené až 5. marca 2018, bola mu fakticky odopretá možnosť pred vydaním napadnutého rozhodnutia reagovať na vyjadrenie protistrany, ktoré predstavovalo podklad napadnutého rozhodnutia, orgán rozhodujúci o rozklade konštatuje nasledovné.

Zákon o ochranných známkach postup úradu vo vzťahu k doručovaniu vyjadrení neupravuje. Z uvedeného dôvodu sa na riešenie tejto otázky v zmysle § 51 ods. 5 zákona o ochranných známkach použije všeobecný predpis o správnom konaní. Pokiaľ ide o aplikáciu ustanovenia § 33 ods. 2 správneho poriadku, na ktoré v tejto súvislosti poukázal navrhovateľ, jeho použitie v predmetnej veci priamo vylučuje ustanovenie § 51 ods. 5 správneho poriadku. Je však potrebné poukázať na ustanovenie § 3 ods. 2 správneho poriadku, ktorého aplikáciu ustanovenie § 51 ods. 5 správneho poriadku nevylučuje a podľa ktorého orgány verejnej správy sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania a musia im dať príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia a uplatniť svoje návrhy.

Je nesporné, že majiteľ sa k návrhu na zrušenie napadnutej ochrannej známky vyjadril a ako prílohu svojho vyjadrenia predložil výpis z internetovej databázy medzinárodných ochranných známk vedenej Medzinárodným úradom WIPO týkajúci sa napadnutej ochrannej známky. Z obsahu spisu vyplýva, že toto vyjadrenie navrhovateľovi pred vydaním napadnutého rozhodnutia nebolo doručené, ale mu bolo doručené až po jeho vydaní.

Orgán rozhodujúci o rozklade po preskúmaní obsahu vyjadrenia majiteľa k návrhu, ako aj odôvodnenia napadnutého rozhodnutia zastáva názor, že v predmetnom prípade, pokiaľ prvostupňový orgán navrhovateľovi pred vydaním napadnutého rozhodnutia nedoručil vyjadrenie majiteľa k návrhu, nešlo o taký postup prvostupňového orgánu, ktorý by bol v rozpore s ustanovením § 3 ods. 2 správneho poriadku, resp. ktorý mohol mať za následok nesprávnosť či nezákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Majiteľ vo vyjadrení k návrhu na zrušenie napadnutej ochrannej známky poukázal len na skutočnosti, ako sú dátum podania návrhu navrhovateľom a údaje týkajúce sa napadnutej ochrannej známky pochádzajúce z verejne dostupného registra vedeného Medzinárodným úradom WIPO, pričom uviedol, že od priznania ochrany napadnutej medzinárodnej ochrannej známke na území Slovenskej republiky do podania návrhu na jej zrušenie neuplynulo päť rokov. Vyjadrenie majiteľa teda neobsahovalo žiadne nové podstatné skutočnosti, ale obsahovalo len skutočnosti, na ktoré je úrad pri rozhodovaní o návrhu na zrušenie podanom podľa § 34 ods. 1 písm. a) zákona o ochranných známkach povinný prihliadať bez ohľadu na to, či niektorý z účastníkov konania na ne poukáže alebo nie. Zároveň údaje o napadnutej ochrannej známke a dátum podania návrhu predstavujú skutočnosti, ktoré museli byť navrhovateľovi známe. Obsahom vyjadrenia tiež neboli nové skutočnosti právneho charakteru (právna interpretácia a právna argumentácia zo strany majiteľa), o ktoré by prvostupňový orgán oprel svoje rozhodnutie.

Orgán rozhodujúci o rozklade v tejto súvislosti pripomína, že v prípade, že je návrh na zrušenie ochrannej známky z dôvodu podľa § 34 ods. 1 písm. a) zákona o ochranných známkach podaný predčasne, skôr ako uplynulo päť rokov od zápisu ochrannej známky do registra, resp. v prípade medzinárodnej ochrannej známky od priznania ochrany tejto ochrannej známke na území Slovenskej republiky, úrad je povinný bez ohľadu na obsah podaní účastníkov konania tento návrh zamietnuť z dôvodu, že podmienky uvedené v § 34 ods. 1 písm. a) zákona o ochranných známkach nie sú splnené. Pokiaľ v čase podania návrhu ochranná známka ešte ani nebola zaregistrovaná päť rokov, resp. od priznania ochrany medzinárodnej ochrannej známke na území Slovenskej republiky ešte neuplynulo päť rokov, v čase podania návrhu nemôže byť splnená podmienka, že táto ochranná známka nebola majiteľom po dobu piatich rokov používaná. To, či je návrh na zrušenie podľa § 34 ods. 1 písm. a) zákona o ochranných známkach podaný predčasne z dôvodu, že neuplynula dostatočne dlhá doba od zápisu ochrannej známky, resp. priznania ochrany medzinárodnej ochrannej známke na území Slovenskej republiky, pritom priamo vyplýva z údajov o ochrannej známke napadnutej návrhom na zrušenie a z dátumu podania návrhu, na ktoré je úrad pri rozhodovaní o návrhu povinný prihliadať.

Ďalej orgán rozhodujúci o rozklade poukazuje na to, že priznanie práva vyjadriť sa k vyjadreniu majiteľa navrhovateľovi by vzhľadom na uvedené skutočnosti tiež nemalo žiaden vplyv na výsledok konania.

Skutočnosti, ktorými bolo napadnuté rozhodnutie odôvodnené, by namietateľ nemohol ovplyvniť, ani v prípade, ak by sa vyjadril. Vychádzajúc z vyššie uvedených údajov o napadnutej ochrannej známke a z údajov o dátume podania návrhu na jej zrušenie, s ohľadom na znenie § 34 ods. 1 písm. a) a § 47 ods. 5 zákona o ochranných známkach je zrejmé nenaplnenie podmienok na úspešné uplatnenie návrhu na zrušenie napadnutej ochrannej známky, keďže od priznania ochrany napadnutej ochrannej známke na území Slovenskej republiky ku dňu podania návrhu neuplynulo päť rokov. Zo strany navrhovateľa nebolo možné spochybniť údaje o napadnutej ochrannej známke či podaní návrhu na jej zrušenie a ani skutočnosť, že od priznania ochrany napadnutej ochrannej známke na území Slovenskej republiky do podania návrhu neuplynulo päť rokov tak, aby mohol navrhovateľ ovplyvniť výsledok sporu, čo napokon majiteľ v rozklade ani neurobil. Majiteľ sa v podanom rozklade nijako nevyjadril k vecnej stránke sporu.

Napriek tomu, že orgán rozhodujúci o rozklade zastáva názor, že prvostupňový orgán mal na žiadosť navrhovateľa, ktorá bola úradu doručená ešte pred vydaním napadnutého rozhodnutia, zaslať navrhovateľovi vyjadrenie majiteľa k návrhu na zrušenie napadnutej ochrannej známky skôr ako vydal napadnuté rozhodnutie vo veci, vzhľadom na to, že vyjadrenie majiteľa k návrhu na zrušenie nemalo zásadný vplyv na napadnuté rozhodnutie a prvostupňový orgán nezaložil napadnuté rozhodnutie na nových významných skutočnostiach, ktoré by vyplynuli z tohto vyjadrenia a o ktorých by navrhovateľ nemal vedomosť, orgán rozhodujúci o rozklade zastáva názor, že prvostupňový orgán postupom, ktorým vyjadrenie majiteľa k návrhu na zrušenie napadnutej ochrannej známky nezaslal navrhovateľovi pred vydaním napadnutého rozhodnutia, neporušil právo navrhovateľa vyjadriť sa k podstatným skutočnostiam, na ktorých bolo napadnuté rozhodnutie založené. Orgán rozhodujúci o rozklade, ako už bolo uvedené, zastáva tiež názor, že priznanie práva navrhovateľovi vyjadriť sa k vyjadreniu majiteľa nemohlo ovplyvniť výsledok konania. Postup prvostupňového orgánu, kedy tento zaslal vyjadrenie majiteľa k návrhu na zrušenie navrhovateľovi až po vydaní napadnutého rozhodnutia, preto nemôže mať za následok nesprávnosť alebo nezákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti orgán rozhodujúci o rozklade po preskúmaní prvostupňového rozhodnutia a posúdení argumentov uvedených v podanom rozklade konštatuje, že v preskúmanom prípade neboli zistené také dôvody, pre ktoré by bolo potrebné napadnuté rozhodnutie zrušiť alebo zmeniť. Na tomto základe bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie o opravnom prostriedku:

Toto rozhodnutie je konečné a podľa § 61 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov sa nemožno proti nemu odvolať. Rozhodnutie je možné preskúmať správnym súdom, ktorým je Krajský súd v Banskej Bystrici, na základe správnej žaloby podanej podľa § 177 a nasl. zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok. Správny súd uznesením odmietne žalobu, ak žalobca nebol pri jej podaní zastúpený advokátom podľa § 49 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok.

JUDr. Richard Messinger
predseda
Úradu priemyselného vlastníctva
Slovenskej republiky

Rozhodnutie sa doručuje:

I.

LITVÁKOVÁ A SPOL., s. r. o.
Patentová a známková kancelária
Pluhová 78
831 03 Bratislava

II.

inventa Patentová a známková kancelária, s. r. o.
Palisády 50
811 06 Bratislava